

Side —, at de Arbejder, der er paabegyndt, maa fortsættes og fuldendes. Jeg kunde dog ønske, at der var en mere samlet Plan, en klarere Oversigt over, hvad man egentlig vil opnaa, og hvorledes man vil udnytte de store Muligheder, der ligger dér.

Vi fik løst Afvandingsspørgsmaalet ved Tønder. Vi har været med til at gennemføre Digeanlægget ved Darum. Vi har prøvet paa at løse Afvandingsspørgsmaalet ved Ringkøbing Fjord; det er ikke lykkedes endnu, jeg ved ikke, hvad det bliver til. Vi staar overfor det samme Spørgsmaal ved Nissum Fjord. Og hvad er der ikke af betydelige Opgaver med Hensyn til at værne Kysten mod Havets Graadighed? Baade ved Thyborøn og ved Bovbjerg er der Arbejder, som Regeringen havde Grund til at have sin Opmærksomhed henvendt paa, de vil skabe Arbejde og Udviklingsmuligheder. Der vil paa den Maade blive Plads til mange Hundrede Familier.

Jeg kan ikke tilbageholde en Bemærkning om Statsbanerne. Det er mærkværdigt, hvorledes vi herhjemme mange Gange har Lyst til at vandre i Siksak. En Tid talte man om, at Statsbanerne var et saadant Kulturgode, at det helst skulde være saaledes, at man kunde køre gratis — det var selvfølgelig ganske meningsløst —, nu prøver man paa gennem uhyre Takster at faa Statsbanerne til at forrente sig. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man nu hænger sig for meget i *det* og gaar for meget til *den* Side. Hvor er dog Forsendelsen af mange Ting dyr! Jeg vil henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa, at jeg tror ikke, det bliver ved at gaa med de høje Takster. Vi taler saa meget om den tyske Toldlov og om, at vi ikke kan afsætte danske Varer til Tyskland, men der er jo mange Varer, vi er afskaaret fra at forsende fra den ene Landsdel til den anden, fordi Forsendelsen er alt for dyr. Hvad koster det ikke at sende en Hest fra Sjælland til Jylland! Det gør et saadant Indgreb i Hestens Værdi, saaledes som Priserne nu ligger, at vist ikke mange vil prøve paa det. Det samme gælder med Hensyn til Forsendelsen af Kreaturer o. s. v. Man kan ikke blive ved at opretholde disse Takster, naar Prisfaldet for de Produkter, som skal forsendes, er saa voldsomt. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man her alt for stærkt holder paa det Ideal, at Statsbanerne skal forrente sig gennem høje Takster.

Naar man staar overfor Nyanlæg, er det afgørende i vore Dage selvfølgelig ogsaa Spørgsmaalet om, hvorvidt en saadan Bane kan forrente sig, ellers nytter det ikke noget

at anlægge den, men jeg er sikker paa, at mange af de Jernbaner, som til at begynde med ikke har kunnet forrente sig, alligevel har haft en saa stor Kulturværdi for den paagældende Egn, at de har været et Godebaade for Egnen og for det hele Samfund. Uden at komme nærmere ind paa Sagen vil jeg derfor ganske kort spørge den højtærede Trafikminister, om vi ikke snart kan faa Skive—Videbæk-Banen afstukket i det mindste. Der er ingen Tvivl om, at det vilde betyde uhyre meget for den Egn, den vil komme til at gaa igennem, der vil komme Byggeri og Udstykning i Gang, naar man ved, at Banen kommer, og i hvilken Retning den skal gaa. Jeg kan forsikre Ministeren om, at der vil blive et stort Arbejde at gøre paa disse Egne, hvor der ligger saa mange Tusinde Tønder Land og venter paa Grundforbedring, Mergling og i det hele taget paa, at der skal komme Arbejdskraft til at tage Jorden i Besiddelse. Alle derovre ved, at Banen er vedtaget for en Del Aar siden, men ingen ved, i hvilken Retning den kommer til at gaa, eller hvornaar den kommer. Et saadant Usikkerhedsmoment er i høj Grad skadeligt for denne Egn, der er i saa stærk Opkomst, og hvor der efter min Mening er store Udviklingsmuligheder.

Hvis den højtærede Minister vilde studere Forholdene derovre, og jeg maatte faa Lov til at vise ham rundt, skulde jeg forklare ham, hvor mange Tusinde Hjem der er vokset op i den Tid, jeg kan huske. Jeg kan ikke komme bort fra, at der her vilde være et virkeligt Kulturfremskridt, det vilde ikke være et Tilskud i Almisseform, nej, det vilde være en Hjælp til denne Egn, saaledes at der virkelig blev Arbejdsmuligheder, og det vilde blive værdiskabende for hele det danske Samfund.

Det var de almindelige økonomiske Betragtninger, jeg vilde gøre i Anledning af, hvad vi nu har debatteret saa stærkt i Eftermiddag og i Aften.

Dernæst har jeg et Par Bemærkninger at gøre til den højtærede Kirkeminister. Jeg skal ikke udtale mig udførligt, da jo det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har talt derom, men blot henstille til den højtærede Minister, at Spørgsmaalet om Rom Kirke ved Lemvig snarest muligt maa blive afgjort. Jeg synes, det vilde være utilbørligt, om man lod denne smukke og monumentale Bygning staa og falde sammen, og jeg tror ogsaa, at den højtærede Kirkeminister vilde faa mange Ubehageligheder fra forskellig Side, baade fra Nationalmuseet og fra anden Side, hvis det virkelig skete.